

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. VII. Obiectum septimum, Christus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.2.
Oser-
vanda
praxia
exercitio-
rum, ut
fiant cum
libertate
& hilari-
tate, &
sine ama-
re pro-
prio.Vitanda
est propri-
etas affe-
ctiva.Singula-
ritates
gestus ex-
terni vi-
siosæ.Habitus
& situs
corporis
inoratio-
ne.

Deo, divinisque ac spiritualibus rebus intende, hilari, libero, & simplici corde, absque inordinata anxietate & nimia intellectus extensione aut applicatione. Quære item in piis exercitiis tuis Dei honorem potius, quam proprium commodum, seu propriam delectationem. Abdica penitus vitiosam proprietatem: & semper paratus sis ipsa privata exercitia tua intermittere atque relinquere. ubi Deum id velle, vel iustam aliquam causam hoc exposcere cognoveris. Nonnullos invenire est, qui certas quasdam preces ex se susceperunt quotidie legendas: quas si propter negotia & necessitates emergentes, vel propter sanctam obedientiam relinquere cogantur, omnino impacati sunt & inquieti: sed proprietates ista vitanda est. Patres etiam dicunt, hominem inter orandum non debere ostendere gestus singulares, nimiumque notabiles, coram aliis, pectus fortiter & crebro tundendo, suspiria alta emittendo, manus in sublime attollendo, &c. Aliqui plerumque ferventius orant sedendo, quam genua flectendo; alii stando vel inambulando preces suas melius fundunt: tu amplectere quod tibi magis convenire sentis, ita tamen ut in omnibus discretionem serves, & caveas ne aliquem scandalizes. Tam vocalis quam mentalis oratio rite peracta, Deo valde placet.

Memor sis, oro, eorum quæ dulcis JESUS (qui est DEUS, & Dominus, & Pater, & frater tuus) pro te fecit, eique devoto corde gratias age. Ipse factus est homo propter te. Ipse semper & ubique tui recordabatur, teque ante mentis suæ oculos habebat, faciens & tolerans libentissime omnia pro tuâ salute. Inspice & imitare pro modulo tuo ejus humilitatem, resignationem, patientiam, charitatem, benignitatem, modestiam, continentiam, sobrietatem, ac ceteras virtutes sanctas, quæ in eo perfectissime relucent. Vita Christi liber admodum præclarus est, doctis & indoctis, perfectis atque imperfectis (qui Deo placere cupiunt) communis. Qui bene tenuerit hunc librum, efficitur eximie sapiens, facileque adipiscitur peccatorum veniam, pravorum affectuum mortificationem, mentis illuminationem, conscientiam pacem & tranquillitatem, firmamque erga DEUM in sincera dilectione fiduciam. Etiam si codices omnes, qui toto orbe habentur, intercidissent; vita & passio Christi abundè Christianis omnibus sufficeret ad virtutem omnem & veritatem perdiscendam. † Sin-

† Hanc piam valde meritorum vitæ & mortis Christi Domini appropriationem, ac si pro uno solo omnia agere ac pati vellet aut voluisset, præclare & solide fundant sancti Patres super Cant. 2. *Dilectum meum mihi, & ego illi*, ut videre est in Commentario doctissimo Michaëlis Gisterii.

REU-
LUM SPI
RITUA-
RE.

gula quæ fecit ac pertulit JESUS, ita considera & recipe, quasi pro te solo illa fecisset atque pertulisset. Neque enim ea tibi minus profunt, quàm si tu solus per Christum redimendus fuisses. Sed & si solus redimi debuisses, ille pro te uno promptissimè & incarnari, & pati, & mori voluisset; adde salutem tuam sicut, & tam ardentè te diligit.

2.
Passionis
Dominicæ
se frequens
sic recogita-
tio.

Venerandam ejus passionem, tanquam pretiosam margaritam in scrinio pectoris tui recòditam habe, & eam grato animo revolve. Ecce, Dominus tuus ex summa charitate voluit nimis indigna & acerba perpeti, ut satisfaceret pro peccatis tuis, teque redimeret. Depinge mentem tuam suavissimis imaginibus passionis ejus, & floridam Dominicæ crucis arborem planta in medio cordis tui. Ipsum Dominum Jesum excruciatum, vulneribusque confectum, elige in charissimum spòsum animæ tuæ, eumque amantèr contemplare & amplectere. Nam ex ejus roseis vernantibusque plagis melliflui gratiarum rivi promanant. Qui os animæ suæ patulo lateri ejus convenienter admovere, ibique commorari, & ad intima cordis illius pertinere novit, is utique vinum vitæ æternæ degustat, & perspectum habet quàm amœna paradisi sit JESUS. Neque scribi, neque cogitatione comprehendi potest, quantum fructum bonæ voluntatis & humilis referat ex pia me-

ditatione passionis Dominicæ. Istæ quàmlibet modico affectu aliquid de vita & passione Christi legat aut ruminet, non potest non maximam inde utilitatem capere: quemadmodum is qui digitos in farinam mittit, non potest non habere eos farinâ conspersos. Sed qui ipsam Domini passionem etiâ cum larga lacrymarum effusione recolat, & tamen veram humilitatem, patientiam, resignationem atque charitatem negligit, certè parvum aut nullum fructum ex sua meditatione reportat.

Non contristeris, si Deus in hac vita te minimè provehit ad sublimem contemplationis gradum: sed roga eum instanter, ut det tibi bonam, humilem, resignatamque voluntatem, & eam in te ad finem usque conservet: pete ab eo, ut juxta gratissimum beneplacitum ipsius semper vivere possis. Et quia cares pennis quibus ad alta evoles, mane tanquam parvus pullus sub alis divinæ amantissimæque gallinæ, id est, sub alis æternæ Sapientiæ pro te incarnatæ. Abde te, & conquiesce in sacratissima Christi humanitate. Hæc enim in procelloso mari præsentis sæculi, erit tibi tanquam navis tutissima, qua ad salutis portum perducèris, etiam si Divinitatem plenius hîc non cognoscas, ubi nimirum *corpus aggravat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem.* Haberes autem ipsius Divinitatis eminentiorem notitiam, si celsissi-

3.

Postula
magis
signatum
animum,
quæ sub-
limem
contem-
plationis
modum
et
gradum.

Sap. 9.

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

4.
Humani-
tas Chri-
sti ostium
per quod
ad missu
Deitate.

mus Deus crebris fulgoribus men-
tem tuam irradiaret, teque in di-
vinam transformaret claritatem.

Veruntamen (sicut alibi supra
monuimus) intuere Christum in-
ternis oculis, non ut hominem
tantum, sed ut verum Deum &
verum hominem: intuere eum ut
præcellentem gemmam divinæ
nobilitatis, & elegantem florem
dignitatis humanæ. Licet enim
lucidissimos Divinitatis radios
perfectius conspicerere nequeas: po-
tes nihilominus credere ipsam
fulgidam Divinitatem in huma-
nitate & corpore Christi ceu in
venerabili templo habitare. Si
hoc credideris, & humanitatem
Christi ita consideraveris, non e-
longaberis ab ejus Divinitate,
sed eam satis convenienter utili-
terque retinebis.

5.
Fides In-
carnatio-
nis quo
pacto con-
cipien-
da.

Quando ipse Unigenitus Dei
pro salute mundi in utero beatæ
Mariæ virginis de Spiritu sancto
conceptus est, assumpsit quod non
erat, & mansit quod erat. Assum-
psit enim corpus & animam ra-
tionalem, assumpsit, inquam, to-
tum hominem, & mansit DEUS.
Natura divina & natura humana
(quæ multum sunt diversæ) mira-
biliter fuerunt unitæ. Nō est mu-
tata Divinitas in carnem (natura
enim Divina incommutabilis est)
sed humanitas assumpta est in
Deum. Mansit utraq; natura in-
tegra & salva cum suis proprieta-
tibus. Tunc ergo æternum Ver-
bum, anima rationalis, & caro
humana convenerunt in unam

personam: ita ut illa tria sint una
persona, unus Christus. Propter
quam admirandā unionem, san-
ctissima Christi anima ab exordio
creationis suæ semper contem-
plabatur limpidissimè gloriosam
Trinitatem.

Unde & cum pateretur, atque
in Cruce penderet Christus, frue-
batur secundum superiores ani-
mæ vires Divinitate, sicut modò
fruitur in cælo: sed secundum car-
nem, viresque animæ inferiores
ac sensitivas, durissimis crucia-
tibus affligebatur. Et ut sua passio
esset acerbior, non permisit tunc
redundare consolationem à supe-
riore animæ portione in inferio-
rem sensitivamque partem. Hinc
in Cruce attendens se ita afflictū
& consolationis influxu desti-
tutum, ex parte humanitatis cla-
mabat: *Deus meus, Deus meus, ut
quid dereliquisti me?* Iste Filius
Dei vivi, Verbum & Sapiaentia
Patris, vera atque increata lux,
secundum Divinitatem ubique
præsens est, æqualis Patri & Spi-
ritui sancto est: sed secundum hu-
manitatem minor est Patre &
Spiritu sancto, atque etiam seiplo:
neque enim creatura Creatori æ-
qualis esse potest. Et quidem hu-
manitas Domini JESU ipsissima
ianua est qua in Divinitatem il-
lius intratur.

Fortè cupis expressius audire,
quando Trinitas Deus creaverit
corpus & animam Christi: au-
sculta igitur. Mox ut beata Vir-
go Maria per humilem sui reli-
gnatio-

CAPUT XI.

*Semper anhelandum ad mysticam
unionem cum DEO.*

§. I. VNIO MYSTICA CVM DEO.

1. *Quomodo fiat in anima devota.*
2. *Quomodo in hac unione anima seipsam & omnia creata perdat, & Deum sine imaginibus contempletur.*

3. *Pauci ad eam pertinent, & ij debent cautissime ambulare, & vigilanter sese exercere in omni bono opere contra fraudes diaboli.*

§. II. *Est enim VNIO quaedam FALSA, quam aliqui ut unionem cum Deo amplectantur.*

1. *Nimirum otiosa quies animi, in iis qui negligunt & despiciunt exercitia virtutum, quo ipso convalescunt, non esse veri contemplatores; sed misere decepti & seducti.*

2. *Quare ij soli debent ad veram unionem aspirare, quos Deus ed vocat, vel ratione statui contemplativi, vel per prudentes directores.*

§. III. REVELATIONES seu VISIONES.

1. *Non sunt optande nec petende.*
2. *Quomodo vera visiones discernantur à falsis & diabolicis illusionibus.*
3. *Humiles animæ per falsas iuusiones non facile seducuntur.*

§. I. VNIO MYSTICA
CUM DEO.

MAGNA res, magnaprorfus
res est, tempore hujus exilii
Deo per mysticam nudamque
unionem in divino lumine copu-
lari. Fit autem hoc, quando munda,
humilis, & resignata anima
ardenti charitate succensa, supra
seipsam Dei gratia evehitur, &
ad ingentem divinæ lucis claritatem,
menti affulgentem, amittit
omnem considerationem atque
distinctionem rerum, deponitque
imagines etiam excellentissimas,
actota amore liquefacta, & velut
ad nihilum redacta, defluit in
DEUM. Tunc enim sine medio

Unio mystica quomodo celebretur in anima devota.

con-

SPECULUM SPIRITUALIUM
LE. nis perfectæ formæ animatum fuit
Luc. 1.

gnationem, assensum præbuit, dicens Angelo incarnationem Filii Dei sibi annuntiandi, *Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum*: Spiritus sanctus in illam descendit, & in momento ipse cum Patre & Filio formavit, ex purissimo ejusdem sacræ Virginis sanguine, corpusculum humanum, membris omnibus absolutum atque perfectum: creavit eodem momento animam rationalem, quam eo ipso temporis puncto univit illi corpusculo. Aliorum infantium corpora non repente, sed paulatim formantur in membra; quæ ubi jam in utero materno perfecta sunt, Deus animam in momento creat, creandoque infundit corpori. Sicut diximus, humanitas Christi via & janua est, qua ad Divinitatem pertingitur: nec aliquis ad sublimioris contemplationis quietem divinamque unionem tutò adspirat, nisi virtutes Christi sanctissimas diligenter imitari, & amabilem humanitatis & ejus imaginem animæ suæ per devotam meditationem imprimere conetur.

† Audiant hoc Mystici, qui omnes imagines à contemplatione mystica excludunt. De qua re, & de nonnullis Theologiæ mysticæ locutionibus mysteriosis ad normam Theologiæ Scholasticæ revocatis & explicatis, quales crebrò in Blosiana doct. ina occurrunt, & videre licet cap. xi. proxime sequenti, magnopere suadendum est, ut pius & solida veritatis amans Lector adire velit R. P. Maximilianum Sanctærum, toto quidem libro Theologiæ mysticæ, sed maxime in quinque Exercitationibus de Contemplatione, ut vocat, pura.